

I. Til Udkastet til Forslag til Lov om Stempelafgift.

Efter den Kommissionen med Hensyn til Stempelafgiften stillede Opgave, nemlig en Revision af de gældende Bestemmelser, maatte det paa Forhaand anses for givet, at det System for Stempelafgiften, som ligger til Grund for Loven af 19. Februar 1861, i alt væsentligt skulde bevares.

Kommissionen har derfor med Hensyn til de Dokumenter, som inddrages under Stempelpligten, væsentlig holdt sig til de i den nugældende Stempellov givne Rammer, idet man dog har medtaget forskellige ikke i Loven af 19. Februar 1861 nævnte Dokumenter, om hvis Stempelpligt der kunde rejses Tvivl. Ved Siden heraf har det i væsentlig Grad været Kommissionens Opgave at bringe den halvtredsindstyve Aar gamle Stempellov baade i Henseende til Form og Indhold i Overensstemmelse med Nutidens Krav. Blandt andet med Hensyn hertil foreslaar Kommissionen, at Stempelpligten bortfalder for forskellige Dokumenter; som de vigtigste af disse nævnes her:

1. Testamenter, for saa vidt Efterstemplingsafgiften angaar. Efter Stempelovens § 25 skulle testamentariske Bestemmelser, naar de træde i Kraft efter Testators Død, forsynes med Stempel efter 1ste Klasse af, hvad der efter dem falde i Arv, saaledes at Beløbet af, hvad der efter Loven vilde have tilkommet hver enkelt af de testamentariske Arvinger eller Legatarer, fradrages ved Beregningen. Efterstemplingsafgiften er altsaa en særlig Afgift paa testamentarisk Arv. Efter at Arveafgiften er bleven forhøjet ved Loven af 27. Maj 1908, synes der imidlertid mindre Føje til at beholde denne særlige Afgift, hvis tidt tvivlsomme Beregning forvolder saavel Skifteforvaltere som Administrationen uforholdsmæssig Ulejlighed. Man har derfor ikke i Udkastet optaget nogen til Stempelovens § 25 svarende Bestemmelse.

2. Købekontrakter angaaende rørligt Gods, for saa vidt Vederlaget eller Værdien er under 500 Kr., jfr. Udkastets § 69. De paagældende Dokumenter stemples nu efter de for Gældsbreve gældende Regler, og altsaa med 2den Klasses Takst, naar Købesummen forrentes eller sikres ved Pant eller Kaution. Saadanne Købekontrakter forekomme navnlig i betydeligt Tal ved Køb paa Afbetaling af Møbler og lignende, og deres Stempelpligt falder derfor i væsentlig Grad paa de mindre velstillede Klasser af Befolkningen. Den foreslaaede Stempelfrihed kommer til Anvendelse, selv om Købesummen skal forrentes, men sikres Købesummens Betaling ved Pant eller Kaution, skal det for Sikkerhedsstillelsen foreskrevne Stempel erlægges, jfr. Udkastets § 94.

3. Overenskomster mellem Handlende, Fabrikanter, Haandværkere og Landbrugere angaaende Køb og Salg af Varer, hvormed de paagældende drive Handel, eller som tilvirkes af dem, jfr. Udkastets § 69. Efter den nugældende Regel er disse Dokumenter som Hovedregel stempelpligtige som andre Købekontrakter om Løsøre, men Stempelpligten begrænses ved Bestemmelsen i Stempelovens § 13 om, at Udtalelser i Købmands- eller andre Breve, hvorved Handel om Købmands-, Fabriks-Haandværks- eller Sædevarer, saavel som om andre Produkter afsluttes, i visse Tilfælde undtages fra Stempelpligten. Denne Undtagelsesbestemmelse, hvis Anvendelse iøvrigt har voldet en Del Tvivl, medfører i vidt Omfang Stempelfrihed for Handler af den her omhandlede Karakter, og der erlægges kun i de færreste Tilfælde Stempelafgift. Da Stempelpligten i Tilfælde som dette ogsaa volder forskelligt Besvær ved Omsætningen, foreslaar man helt at frafalde den.

4. Overenskomster om Køb og Salg af offentlige Pengeeffekter, som afsluttes mellem Veksellerere, Banker, Sparekasser og deslige Pengeinstituter, jfr. Udkastets § 70. Fritagelsen for disse Overenskomster synes at være et naturligt Supplement til den under 3 nævnte Fritagelse. Disse Overenskomster fremtræde formentlig ogsaa oftest ret formløst i Breve eller Meddelelser.